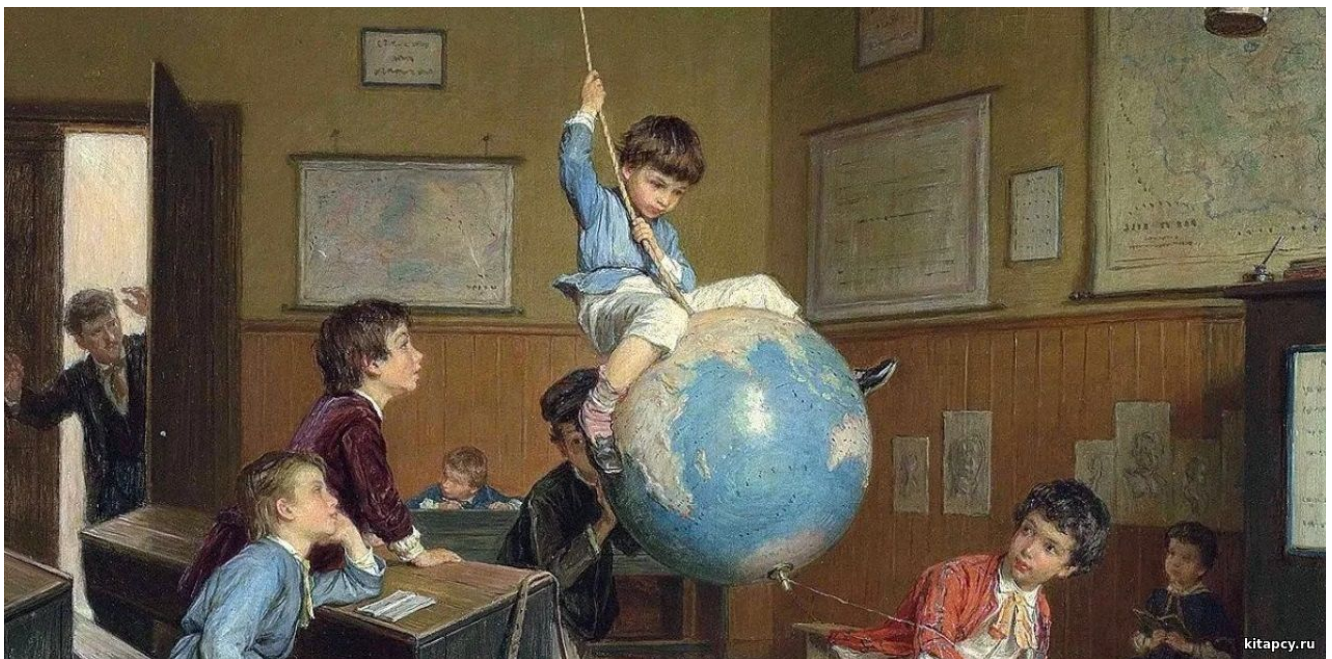

Durmuşy dynnymjyklar / hekaýalar toplumy – «Jepbardurdy»

Category: Hekaýalar, Kitapcy

написано kitapcy | 26 января, 2025

Durmuşy dynnymjyklar / hekaýalar toplumy – "Jepbardurdy"
«JEPBARDURDY»

Bolsak, 10-12 ýaşymyzdadyrys.

Kanikul.

Birinji çärýekden soň, güýzki rugsatdy öýdýän.

Ýedi-sekiz sany berebekgeý bolup, mekdebiň howlusynda top oýnap ýörüs.

Başga ýer gapyşan ýaly, nämüçin ala-böle şo taýyny saýlap aldyk?

Hudaý bilsin.

0 sähne kelleler, haýsydyr bir zady gaýryp-goparanlarynda, olaň: «üçini» bardyram öýdemok.

0 mahallar hemme zadam, birden, öz-özünden, biziň jinnek ýalam günämiz bolmazdan bolaýýady-da :-).

Garaz, goh.

Galmagal.

Şowhun.

Bir, ýarym pyssyk, köne pökgiň yzynda birtopar «işşek» çykyp başlan kakabaş, ergeneksiz «toklular» – top nirä gaýsa, şo tarapa güpürdeşip ýörüs.

Birdenem, kim depdi, bilmedim – bat bilen depilen pökgi, mekdebiň penjiresine uruldy-da, aýnasyny kül etdi.

Olam hut, nämüçindir: «zäwuç» diýlip atlandyrylýan, direktoryň okuw işleri boýunça söbükbasarynyň iş otagynyň penjiresi.

Iň «ýeser ýerde gaý tutýan ýeri» – o işinde «göri gazylanam», ýok bolup, dynç gününde gömlüp öýünde oturybermän, şol gün näme sebäpdendir işde eken.

Özem, kümsügiň biri – biz howluda gohlap, top oýnap başlan badymyza bizi kowaýman, haçan-ha biziň öz aýnasyny döwerimizi peýläp, jyňkyny çykarmanjyk, «biz pahyrjyklary» atymyna alyp, bardygyny bildirmänjik, busurylyp ýatypdyr.

Aýna döwlen dessine, zaňňar, ejesiniň sygry üçem guzlan ýaly, bir ädende üç böküp, atylyp çykdy, mekdebiň tamyndan.

Hemmämizi hatara duruzdy.

Ýüzüniň ugruna-ha, kim günäli, kim günäsiz, jinnekçe seljermäge-de synanyşman, birýan ujumyzdan hemmämize bir şapbatdan paýlap çykdy.

Soňam, edil Hirosima bilen Nagasakinem biz bombalap, Mohenjo-Daronam biz otları ýaly, çirkinden şaňňy ses bilen wägirip, üstümize üýrmäge başlady. Käte-käte-de, şo wägirmesiniň arasynda – megerem, biraççyk demini dürsejek bolýandyr-da – penjirä topy kimiň dependigini sorap, anyklan, derňän kişi bolýar. Ýöne, oňa bu mahal kimiň hak günäkärdiginiň wajybam dældigi, onuň bizi keýpine «kül edýändigini» bolşundan görnüp dur.

Ýüzümüzizi sallaşyp, burnumyzy şuguldadyp öňünde durus.

Pormymyz-a tüýs müýnürgeýän ýazyklyň pormusy.

Ýöne, o ýaşda, ol-a mekdebiň aýnasyny döwmek ekeni, ondan milýon esse mojuk zatlary etse-de müýnürgeýän bamy diýsene?!

«Zäwuç» diýilýänçi söbükbasar, wägirip-wägirip, kowup goýberse, küýümüz-köçämiz ýene gidip, ýa top oýnuny dowam etmekde, ýa-da öz sähne başymyza başga bir poh iýijilik oýlap tapmakda.

Onsoň, zawuç bende-de gygyra-gygyra, arasynda-da elini çem gelen ýerimize salgaý-salgaý, megerem öýünde edibilmeýänini ede-edede, ahyry göwün solpusyndan çykdy.

Soňam bizi belläp galmak üçin, ýeke-ýekeden adymyzy soramaga

durdy:

-Adyň näme?

-Ozarberdi.

-«Orazberdi» bolaymasyn-eý, gömük?!

-Jukk. Ozarberdi.

-Kim diýýä?

-Nämäni?

-Dürsje: «Orazberdi» däl-de, sähneçe: «Ozarberdidigiňi», sähne?!

-Ejem.

Jogap berýän dymýa.

Azajyk oýurganýa-da, ýene üstüne goşýa:

-Kakamam.

O wagtlar internet bolmansoň, adamlar nämedir bir zada halys lapykeç bolsalar, maňlaýa şapyladyp, «feýspalm» etmeýärdiler-de, ýa başlaryny ýaýkaýardylar, ýa-da dillerini jukguldadýardylar.

Zawuç köpbilmiş bolansoň, şo edilýäniň ikisinem etdi-de, indiki oglana geçdi:

-Adyň näme?

-Edep.

-Sendenemmir «edep» bom-aý, mahaw!

-Adyň näme?

-Durdy...

Garaz, şeýdip zawuç, meniň nolunjy synpa gelip, öňümdäki partada oturan gününden bäri bagrymyz badaşan, jana-jan dostumyň deňesine ýetdi.

Ol oňa belet.

Sebäbi dostumyň kakasy mugallym.

Zawuçyň dostumyň adyny bilýändiginem bilýän.

Onda-da zawuç, näçe zabunam bolsa, hemme kişä deňlik etjek boldumy ýa-da her niçigem bolsa oba arasy, «şeýdip şeýdýändigini» bize görkezjek boldumy, dostumdanam adyny sorady:

-Seňki?

Dostum gözünü pugta ýumdy-da, öz adyna düýbünden meňzemeýän, özüniňkiň ýelesinden-ä däl, hatda ygyndanam geçmeýän ady aýdyp goýberdi:

-Jepbardurdy.

Biz-ä biz, aňk-taňk bolduk weli, zawuçyňam, dostumyň bu hokgasyna birhili ýüzüniň terzi pozulyp gitdi.

Dostum tutulýan adyny däl-de, bukulýan (çyn, metrika, pasporta ýazylýan) adyny aýdandyr diýseň, o taýda duran hemmämiz, onuň ik-ä däl, üç adynam ýaman gowy bilýäs.

Biz, hatara duran ýerimizden kellämizi öňe çykaryp, dostumyň ýüzüne mölterildik.

Zawuçam geňirgenip oňa bakdy.

Aramyzda, şunuň ýaly bir zat tapyldygy, özünden biygtyýar böwregi böküp başlaýan iň gülegimiz, eýýäm öz gülküsine boglup, gyzaryp, içinden-e ýakyn, kikirdeäge başlady.

Menem – at aýdyşmakda indiki nobat meniňki – özüm üçin däl-de, dostum üçin utanjak bolýan. Ýanaşyk duran ýerimizden ony hürsekledim-de, dişimden syzdyryp, hüňürdedim:

-Nädip oty:ňň-aý, dos? Seň «Jepbardurdy» dældigiňi bilmeýän bam-aý, şu taýda? Ýa nä, şeýdip aldaryn öýdýäňm-aý?!

Onda dostum, çypar ýüzüni melewşe öwürdirip, zordan pyşyrdaýar:

-Aljyradym-laý, dos...:-)

Iň gyzyk ýerem, bu «Jepbardurdy» diýen at nirden ýadyna düşdi? Hudaý bilsin.

Ondan bäre otuz bäş ýyla golaý wagt geçse-de, şumadam şony soraýaň welin, dostum gülýär-de, diýýär:

-Men näbileýin-aý, nirden kelläme gelenini! Aljyradyp alyp barýar-a-how, o pahyram! :-). Hekaýalar